

Roberto de Mattei: katolíci a epidémia

Roberto de Mattei

23. apríla 2020 ✚ Cirkev ✚ Koronavírus

Medzinárodný scenár na jar 2020 je nový, nečakaný a dramatický. To čo prevláda je zmätok, pretože nikto nemôže povedať, že skutočne vie čo sa stalo, odkiaľ koronavírus pochádza, kedy zmizne a akým spôsobom sa s ním vysporiadame. Isté však je, že na pozadí tohto scenára pokračujú v celodejinnom konflikte dva štáty: Štát Boží a štát diabla. Ich cieľom je zničiť toho druhého a zvíťaziť. Sú to tie dva štáty, o ktorých hovorí sv. Augustín: „Jeden je spoločenstvom zbožných ľudí, druhý vzbúrencov. Každý s anjelmi, ktorí k nemu patria. V nich na jednej strane vládne láska, na druhej pýcha (De Civitate Dei, lib. XIV, c. 13, 1).

Tento boj na život a na smrť bol popísaný pôsobivými slovami Pia XII. k členom Katolíckej akcie, 12. októbra 1952. Pápež vyhlásil, že svet ohrozuje nepriateľ omnoho horší než ten, akého predstavoval v 5. storočí Attila, „bič Boží“ :

„Ó, nepýtajte sa Nás, aký je to nepriateľ, ani aký má odev. Nachádza sa všade a medzi všetkými; dokáže byť násilný a podlý. V posledných storočiach sa pokúšal vyvolať intelektuálny, morálny a sociálny zmätok v jednote tajomného Kristovho organizmu. Chcel prirodzenosť bez milosti, rozum bez viery, slobodu bez authority. Často autoritu bez slobody. Je to nepriateľ, ktorý sa postupne stáva stále konkrétnejším, vždy s heslom, ktoré nás ohromuje: najprv *Kristus áno, Cirkev nie* (protestantizmus, pozn. red.), potom *Boh áno, Kristus nie* (deizmus a panteizmus, pozn. red.) a končí bezbožným krikom *Boh je mŕtvy!* A zaiste asi ani nikdy žiadny nebol. A máme tu pokus vybudovať štruktúru sveta na základoch, ktoré neváhame označiť inak, než ako hlavných vinníkov, ktorí sú zodpovední za pohromy, ktoré doliehajú na ľudstvo: ekonómia bez Boha, právo bez Boha, politika bez Boha.“

A tento strašný nepriateľ (podľa školy kontrarevolučného myslenia, ktoré sa odvoláva na učenie pápežov) si dal meno Revolúcia. Je to historický proces, ktorý mal za cieľ počas niekoľkých storočí zničiť Cirkev a kresťanskú civilizáciu; tú jedinou, ktorá je hodná toho mena, ako pripomína Pius X. v encyklike *Il fermo proposito*, z 11. júna 1905.

Stret medzi revolucionármi a kontrarevolucionármi pokračuje aj v epoche koronavírusu. Je logické, že každý sa snaží z novej situácie získať maximálny prospech. Existencia znepokojujúcich revolučných manévrov, ktoré im majú priniesť zisk z nových udalostí, ešte neznamená, že by tieto sily vytvorili situáciu, v ktorej sa nachádzame; že ju kontrolujú a riadia. Predstavitelia vlád sú rôzni, od Číny po USA, od Veľkej Británie po Nemecko, od Maďarska po Taliansko, ale všetci nariadili svojim krajinám rovnaké sanitárne opatrenia, ako karanténu, ktorej niektoré krajiny spočiatku dôverovali. Podliehajú snád' politickí vodcovia zdravotníckej diktatúre svojich virológov? Ale virológovia, napriek tomu, že boli spočiatku nejednotní, pretože niektorí z nich považovali koronavírus len za akúsi „škaredú chrípku“, sa odrazu spojili a sú zajedno v nutnosti zavádzať drastické opatrenia, aby zadržali koronavírus. Pravdou je, že lekárska veda sa ukázala ako neschopná vírus potlačiť. Voľba karantény, rovnaká, ako tomu bolo po tisícročia pri boji s ťažkou epidémiou, sa rodí zo zdravého zmyslu, nie z lekárskej kompetencie.

Zdroj: [wikimedia.commons.org](https://commons.wikimedia.org/)

Je to problém nielen sanitárny a v nesúrodnej spoločnosti môže mať ťažké následky v oblasti ekonomickej aj sociálnej. Ale riešenie problémov tohto druhu, ktoré sa hromadia na celom svete, sa týka politikov a nie lekárov. A pokiaľ sa medzinárodná politická trieda pri prijímaní nových rozhodnutí schováva za štít zdravotníckych autorít, tak je to dôkaz nekompetentnosti tých, ktorí dnes spravujú svet. Politické zlyhanie je paralelné s tým sanitárnym. Ako tu nepripomenúť, že najvyššia medzinárodná zdravotnícka organizácia vyhlásila, počínajúc rokom 2000 „svet bez epidémie“, vďaka projektu Zdravie pre všetkých, s tým dôsledkom, že sa v mnohých štátoch fondy určené pre zdravotníctvo rozdelili a použili na prevažne ochorenia s riedkym výskytom? Riaditeľ WHO Tedros Adhanom Ghebreyesus, politicky spriaznený s komunistickou Čínou, sa 28. januára 2020 odobral do Pekingu, kde na záver stretnutia s prezidentom Xi Jin Pingom oznámil svetu, že celý Wu – Han je pod bezpečnou kontrolou a minimalizoval dopad katastrofy. Len po mnohých váhaniach WHO vzala na vedomie skutočnosť a pokračuje v klamlivých údajoch o nákaze a úmrtiach, ktoré pandémie vyvoláva a ktoré iste nie sú zveličené, ale skôr potlačené.

K ekonomickým a sociálnym problémom sa pripájajú ďalšie, rovnako závažné, totiž problémy psychologické, morálny dôsledok predĺženého lock – downu a radikálnej zmeny života, ktorú prináša koronavírus. Ale tu skôr než politikom a lekárom patrí slovo kňazom a biskupom; a v neposlednej rade najvyššiemu pastierovi katolíckej Cirkvi. Preto obraz, aký predstavil pápež František počas veľkonočného trojdňa, je reakciou človeka nachádzajúceho sa v úpadku a depresii, neschopného čeliť, ani za seba, katastrofe duchovnými zbraňami, ktoré má k dispozícii. To isté je možné povedať o väčšine biskupov, nemajúcich seriózne teologické vzdelanie a autentický duchovný život, čo sa prejavuje neprimeranosťou tak v politickej oblasti, ako aj vo vedení stáda v temnotách súčasnej doby.

Čo by mali robiť v tejto situácii kontrarevolucionári, veriaci v Tradíciu, horliví katolíci naplnení apoštolským duchom? Aká by mala byť stratégia, aby sme čelili manévrom temných síl?

Na prvom mieste by mala ukázať, že globalizovaný svet sa rúca, ako aj svet deformovaný projektami Billa Gatesa a jeho priateľov, a že tieto sily tomu nie sú schopné zabrániť. Koniec tohto sveta, dieťaťa Revolúcie, bol oznámený vo Fatime, ale horizont, ktorý máme pred sebou, nie je hodina konečnej diktatúry Antikrista, ale neodvratného triumfu Nepoškvrneného Srdca Panny Márie, ktorý predchádzajú tresty oznámené Božou Matkou, pokiaľ sa ľudstvo neobrátí. Dnes aj medzi najlepšimi katolíckmi existuje psychologický odpor voči slovám o trestoch, ale Joseph de Maistre varuje:

„Trest vládne nad celým ľudstvom, trest ho chráni, trest bdie, zatiaľ čo ľudia na strážach spia. Mudrc pokladá trest za dokonalosť spravodlivosti.“ (*Petrohradské večery*, s. 31).

Svätý Karol Boromejský pripomínal kedysi, že: „medzi všetkými korekciami, akými božský Majestát disponuje, sú to obyčajne zvláštne druhy moru, ktoré zosiela Jeho ruka,“ a vysvetľuje tento princíp na príklade kráľa Dávida, hriešnika, ktorému dal Boh na výber z trestov medzi: morom, vojnou a hladom. Dávid si vybral mor s týmto odôvodnením: „Radšej nech upadnem do rúk Božích, než do rúk ľudských.“

„Preto“, uzatvára sv. Karol: „sa mor, popri hlade a vojne, so zvláštnym dôrazom prisudzuje Božej ruke.“

Nastal čas uznať milosrdnú Božiu ruku v ranách, ktoré začínajú otriasať ľudstvom.

Corrispodenza Romana

Taliansky historik a profesor, Roberto de Mattei prináša v knihe **Druhý vatikánsky koncil** s podnadpisom **Doposiaľ nenapísané dejiny** ucelený pohľad na udalosť, ktorá zásadným spôsobom ovplyvnila život v katolíckej Cirkvi v druhej polovici 20. storočia a nemalou mierou naň vplýva i dnes.

Záujemcovia si môžu túto vysokohodnotnú knihu objednať na odkaze: <https://www.christianashop.sk/druhy-vatikansky-koncil-doposial-nenapisane-dejiny/>.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/roberto-de-mattei-katolici-a-epidemia/>